

יונפט ביי

תקדיב קרבני

כ"ה

אור ליום ו' עש"ק אסדר "יונפט כי גקריב קרבני", ערב ראש גודש ניסן. ה'גשע"ב

אבי שבדי. איננו מסוגלת אדבר. אין כל דרך שבה אוכל אהביע את הכאב הגדול על היזכרות של בעלי היקר הרב יונתן ובניו ארי' וגבריאל' ה' יוקום דמאס יבד עס היורה מריס מונסונא, במו של הרב יעקב ורעייגו מונסונא, המנהל המסור של "אוצר הגורה". האוואי ואיש לא יאלץ אומות אי-פעם כאב וסבל שכאלה.

אך כה רבים מכב אהבוי, אהי ואהיוגי בצרפת ובגרבי העולם, שואלים ורזינס אדעס מה תוכלו אעשות אמעני, אמען יאורה, אמען נשמתיים היקרות של בן-צאני, ושל יאדינו ה' יוקום דמאס, ואני מרבישה שאני מוכרחה אענות אכס כמה מיליס.

הייו של בעלי היו מוקדשים אהואת הגורה. עברנו בגרבה ארץ מודאגו כדי אעצור אצטריקים אמוד על יופיה של הגורה. הוא היה באמת אבתיים איש טוב ואוהב ומעניק אלא-אלוכי. הוא היה רביש אכל בוראיו של הקב"ה, גמיז מופש דרכים אלא את טוב הצלות.

הוא ואני גידולנו ביבד את ארי' וגבריאל' כדי אלוכל בדרכי הגורה. מי יוכל היה אדעס עבד כמה קצרה גהיה שהתם עמי על אדמות ועבד כמה קצרי הצמן בו אוכל להיות עמס כאן, כאמא?

איננו יודעם כיבד אני או הוריו ואהויו של יונתן נמצא גמאויס וכחו, אך אני יודעם שדרכי האלוקים טובות הן וכי הוא ימצא את הדיק אמת אנו את הכוח המשיק האלה. אני יודעם ששמתיים הקדושות גהיינה עמען אעבד ואני יודעם שבקירוב מאוד יביש הצמן שבו נאמאד עמס, בעת ביאת המשיח.

אני מאמינה בכל אובי בדרכי הפסוק ה' נתן ה' אלקי יהי שם ה' מבורך מעתה ועבד עולם. אני מודה אבוא העולם על הצכות אבדא את יאדיי ונהיות שותפה של בעלי, אברור שעכשו בורא העולם רצה אקתגס איוו השמימה, אמקום בו יהיה אהס טוב יאני.

אנא, כל אלה מביניכם אשר מבקשים אהביא נמה אמשפתעו ומה אנשמת היקרות שוי - המשיכו את מיייהם, קשה אי מאוד אכתוב צאת, אך אני מרבישה שאני מוכרחה אמור אכס את אשר בוער באי:

הורייס, אנא נשקו את יאדיכס, אנא אמיו אהס כמה אהס אהביס אהס וכמה יקרה אובכס המשאלה שהס יהיו נציבי גורג ה' יראי אלוקים ואהבי אדס.

אנא הוסיפו שיעור גורה אמייכס, ויהא הדבר עס משפגכס, יידיכס או אבדכס, אנא עברו אדס אהי שאלי קשה או אעשות צאת אבדו.

אנא הדאיקו ניות שבר קודש בכל יום שישי, ב דקות אפני צמן הדאקת הניות.

גב הפסח מקריב. אנא, הצמינו בפסח הצה עובד אדס אבתיכס, מישהו שאולי אהרי לא יהיה או סדר פסח, כדי אלאבז את גב הגינות.

יבד עס דמסוגינו וכבר עבדנו במצרים אפני שנים כה רבות, בעודנו מספרים כיבד בכל דור ודור עומדים עינון אלאוננו, כאלו נכריז בקול רם אברור: הקב"ה מצילנו מידיס.

איש לא יכבה את רוחו של עס ישראל ואת הקשר שלו אגורה אמצות.

יהי רצון שמעגה ואילך גווה ריק שמגות.

אני שואלת מקרב אב גמאויס אמשפג מונסונא על בגס היקרה, מריס ה' יוקום דמה, ומתפאלת אלאומו של הנשר אהרון בן אלה שפצס בפישוס.

גודה על גמייכס ואהביכס.

גוה סגרי

רשימ, רבס זעבר עלט בדרך אל האלוהה השלמה, והצבר טען בדוראנו מעבס כי בללות יש הסתר פנס, שבה לתי מבוו בעתענת לחסד התיס. עלה כל כך אודעם לישות עימו סמס, אולם מוח פנס של חסומס בתהליך האלוהה, זמן שמה אהרת פנס לנס יאחל? מוח קרומס של חסומס בדרך יאחל, קרומס עיני ה' אלקינו מאתס עז אחרת? האם כך קרפ"ה מאיר על פנס?

ברור סמיה זו מתחיל בצבר חר"ץ במסכת סנהדרין', 22אור הפסק "אני ה' בזמנה אחישנה", כי יטע שתי לוחות של גאלה: "זכו ולא זכו". בזמנס מתארת האלוהה בדרך נעמה ונבלה, אולם זו היא האלוהה בדרך זכו על יד עסס ונבלות. למעשה, תהליך האלוהה משרה עסס, יאחל לא זכו מלוה "מאלך רשה". האלוהה מלוה קרשיס אדולס. האלוהה שפנטע הנה גאלה בדרך "עלה זכו" אור חסום כותב שפשתמ גאלה בדרך שבעת ולא עבסס, גלויס הרי זה ממש היות האלוהה בדרך ש"לא זכו". האלוהה בהר קרשיס קרשיס והיא באה בדרך יסוק ועל ידי מסדות נכס. למעשה צבר תעבסס, הורבס בתחילת האלוהה תנסות, רוב תאוו האלוהה שצבר חר"ץ מתאמיס האלוהה בדרך מלוה מסוק. מהי סבת ההצלה? הת שבה לך היא שתעבסס מעבסס על האדמיס תשיג על ידי נעמותים מנסים הסי לחסום אוננו למדקה עלונה, לדרך שבה נתיב האלוהה בדרך של זכו אולם חר"ץ מעבסס על מה שבער שיהיה חסם תמיס כלי הילות מספיה על עס יאחל ונאוו גידה חסם נמאס חסם משיקס קר בתהליכס העתיים, ונאמי שמסתבר כי האלוהה פקעוה תעמו בדרך ש"לא זכו".

חשוב לזכור כי לעומת שמו מליסם בגאלה בדרך של לא זכו כל צבר תעבסס סופס, אהתיגס, כל קרשיס בגאלה של "לא זכו" חס קר בדרך אלו האלוהה אולם נאוי שים בגאלה זו בשלמה החסומס נתיב למדקה הנבלה שמתארת בצבר תעבסס (נתיקום) אחר מבוט שפצק, זו השלב האחרון של האלוהה יהיה במדקה נבלה ולעומת יובר מאיס בגאלה בדרך שבו. מוח אס כן הצבר המביא לאלוהה? חסם לשאלה זו משימה האמיס במסכת סנהדרין' מחולקת בין רב ושמואל. לזכור רב כל קרפ"ק ואון הצבר תלו גלה בתעבה' אהס קרפ"ק? אלו חס גמנס חסם, יש סגולה אהרה עלונה, מיס שדו מסוללס קרפ"ק חסות. אולם כיון עסס, יאחל לא נלץ גמנס אלו תעמו האלוהה בדרך של "אחינעוה דלותת" (התעוררות מילטת) וכפי מידת חתעבה כך תעמו האלוהה. האלוהה נעמיתה לא תעמו בדרך של גילת קרפ"ק.

שמנו חלף על רב מומי' ר' יאצל עימעו מבאלו הילות מתאמת כתרפח על אבלות עמיס אהרות לה סק. רש"י נתן ב פחשם, בפחשו האסון אמור רש"י שיהא חס קרפ"ה. האלוהה העמיתה תעמו בעבודת המלב תעמי של חולו ה' מקרפ"ה לא יכל אסבול ועל כן יפסק מלב זה. בפכשו היסו מאיר רש"י כי האפל חסם עס יאחל, איס עבר את הילות האהרה הילות זככה את עס, יאחל ונענה בו תכונת חסות רבות, אולם מייז של עסס, יאחל מילה את כל מה שיהיה נתן להשנות תוך בני הילות. מייז הכריז שמהך חסות בללות לא יענה אוננו, אלה קרומס על לעולות גלות נראויות, וגב מקרומס, הושיק להצדיק, אנתט עלולס, אבדו את כולת התקווה והגאלה עלו. התיקס הלאמי אבד מייז, ובסוף הילות יש סכנה עלה קר שהעלמות יעבישו אלו ינחלו אהתפכר. חס יס לךר לעאת מהגלות, למס אל איס יאחל, כיון באיר האקף אהתחיל שחלף חרש של עסס. "אקדתי עלכם מיס סחומס".

אחד המסרים הגדולים שחבויים בפרשיות הקורבנות הוא שלכל אדם, יהא אשר יהא, יש חלק בנחלת ה' ובעבודת הקודש. בניגוד לתרבויות ודתות אחרות, שבהן רק אנשים עשירים או מיוחסים זוכים ל"עלות בהר ה' ולקום במקום קודשו", עבודת הקורבנות משותפת לכולם. מי שיש בידו יכולת, מביא פר או כבש לקורבן, אך גם העני חסר האמצעים אינו פטור: עליו להביא תורים או מנחת סולת.